

Arrest

nr. 326 398 van 9 mei 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 13 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 maart 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 april 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. BOHLALA, die loco advocaat C. DESENFANS verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent geboren op (...) 1978 te Tirana, hebt de Albanese nationaliteit en bent van Albanese origine. U bent gehuwd met A'. M. (...) en hebt vijf kinderen met hem, R. (...), S'. (...), A. (...), S. (...) en O. (...).

Uw problemen begonnen toen u in 2019 terugkeerde uit Frankrijk naar Albanië en uw kinderen ingeschreven werden in [school X]. Uw kinderen werden uitgelachen door hun leerkrachten en door andere leerlingen omdat ze sommige woorden in het Albanees niet goed konden uitspreken en niet goed konden schrijven.

Aan het begin van het schooljaar 2023-2024 postte uw man een kritische video over corruptie op school en door leerkrachten op zijn mediaportaal (...).

In september 2023 werd A. (...) vervolgens geslagen door zijn wiskundeleraar P. J. (...) en daarna gooide zijn lerares biologie H. Z. (...) een krijtje naar hem nadat hij dronk in de klas. In diezelfde periode moest S. (...) van de lerares biologie 45 minuten in de hoek staan omdat hij zijn lesboek thuis was vergeten. Zijn lerares

voor talen liet S. (...) dan weer twee lesuren een slaaphouding aannemen op zijn bank met de belofte dat hij goede punten zou krijgen. O. (...) werd dan weer aan zijn oor getrokken door de leerkracht van informatie en technologie en uitgelachen door die leerkracht en andere leerlingen omdat hij niet goed sprak als hij stress had. Uw drie jongste kinderen werden ook voortdurend gepest door andere leerlingen uit hun klas die zeiden dat ze slechte kinderen en bedriegers waren en over alles logen. Omwille van het geweld dat uw kinderen ondergingen en omdat de school niets anders ondernam dan disciplinaire maatregelen opleggen aan de wiskundeleraar en de biologielerares, besloot u om uw kinderen van school te laten veranderen. Hiervoor stuurde de directeur van onderwijs in Tirana een sms naar [school Y], waarna ze daar op 3 oktober 2023 les begonnen te volgen.

Op [school Y] werden uw kinderen buitengesloten en bestempeld door andere kinderen als 'die problematische kinderen'. De leerkrachten op [school Y] bestempelden A. (...) als een problematisch kind, waarna u en uw man besloten om hem terug te sturen naar [school X] op 19 oktober 2023. De directeur van onderwijs in Tirana nam echter contact op met uw man en zei dat jullie verplicht waren om ook S. (...) en O. (...) terug te sturen naar [school X] omdat een verandering van school alleen mogelijk is aan het begin van het schooljaar. Na 16 november 2023 stuurden jullie S. (...) en O. (...) daarom ook terug naar hun oude school.

In [school X] gingen de problemen met de wiskundeleerkracht verder. A. (...) en S. (...) werden door hem geslagen of moesten in de hoek of in de wc gaan staan als straf. De leerkracht wiskunde werd na een incident met de zoon van de leerkracht LO ontslagen door de school op 29 december 2023. Uw man deed meermaals een verzoek om informatie te verkrijgen over de motieven van het ontslag, maar kreeg die informatie niet van de overheid. Daarnaast werden A. (...), S. (...) en O. (...) ook gepest door andere kinderen die zeiden dat ze leugenaars waren en dat het hun schuld was dat de leraar wiskunde was ontslaan. Uw kinderen vertelde u dat het de leerkrachten op school waren die de leerlingen aanstookten om dit te zeggen tegen uw kinderen. Verder werden uw kinderen fysiek aangevallen door andere kinderen op meerdere ogenblikken en werd er niet ingegrepen door leerkrachten die daarop stonden toe te kijken. Na één incident met een leerling genaamd L. (...) die uw kinderen geduwd zou hebben, diende uw man klacht in bij de politie op 19 maart 2024.

Verder informeerde de school u dat uw kinderen meer dan 35% van het schooljaar afwezig waren geweest en daardoor hun jaar zouden moeten overdoen. Volgens u doet de school dit uit wraak omdat jullie verschillende klachten indienden tegen hen en andere onderwijsinstellingen en heeft de school de aanwezigheidslijsten vervalst.

U vindt het ook niet kunnen dat de school het telefoonnummer van uw man aan andere ouders gaf als er problemen waren tussen kinderen onderling omdat dat conflict kan creëren tussen de ouders.

Volgens uw man is zijn mediakanaal de reden waarom uw kinderen problemen kennen op school. Het zou verborgen discriminatie zijn van de leerkrachten en de Albanese autoriteiten voor zijn kritische uitspraken over de Albanese autoriteiten. Uzelf wist niet zeker wat de aanleiding van de problemen van uw kinderen op school waren, maar vernoemde wel een video over corruptie op school die uw man postte op zijn mediakanaal bij de start van het schooljaar. U en uw man gingen naar aanleiding van deze verscheidene problemen verschillende keren spreken met leerkrachten en de directrice op school, maar ook met de algemene directeur van onderwijs in Tirana en met het ministerie van onderwijs. Uw man diende ook verscheidene klachten in op school en bij andere onderwijsinstellingen, bij de politie en bij de commissaris tegen discriminatie omtrent de problemen die uw drie jongste zonen kenden op school en de manier waarop de school en andere onderwijsinstellingen daarmee omgingen. U werd echter niet verder geholpen door de school, de onderwijsinstelling of de Albanese autoriteiten.

Om er voor te zorgen dat uw drie jongste kinderen onderwijs kunnen genieten en de nodige psychologische ondersteuning kunnen krijgen, besloot u om Albanië te verlaten en naar België te komen.

U, A. (...), S. (...) en O. (...) verlieten Albanië per vliegtuig op 6 september 2024 en kwamen diezelfde dag aan in België. Op 9 september 2024 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Albanië vreest u dat uw kinderen er niet op een degelijke manier onderwijs zullen kunnen volgen en daarom criminelen zullen worden.

Ter staving van uw identiteit en/of asielslaas legt u de volgende documenten neer: uw Albanese paspoort uitgegeven op 30 augustus 2023; uw Albanese identiteitskaart; een kopie van een volmacht van uw man die u beslissingsbevoegdheid over uw drie jongste kinderen geeft; een kopie van verklaringen van u en uw man over de problemen die jullie in Albanië kenden; kopieën van diverse attesten van bezoeken aan een pediatr (voorschrijvingen voor medicatie, doorverwijzingen naar een psycholoog, behandeling voor een middenoorontsteking...); zes pagina's kopieën van afwezigheidslijsten van uw kinderen op de [school X] uit het SIMP-systeem; een reeks klachten en verzoeken om informatie die uw man indiende in Albanië en de antwoorden van de aangeschreven autoriteiten; twee linken van video's op het mediakanaal van uw man; een CDrom met daarop drie video's van [het mediakanaal van uw man] en een video van een Snapschatconversatie. Tijdens uw persoonlijk onderhoud was u ook in het bezit van de Albanese paspoorten van A. (...), S. (...) en O. (...).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het CGVS evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 12 mei 2024 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst rechtvaardigt dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is. U heeft immers onvoldoende feiten of elementen aangehaald waaruit blijkt dat u Albanië hebt verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of wegens een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U heeft niet aannemelijk gemaakt dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft steun vanuit de verschillende betrokken onderwijsinstellingen verklaarde u dat de school en onderwijsinstellingen uw klachten nooit serieus namen en nooit naar behoren optraden om uw kinderen te beschermen.

U vertelde dat de school niets ondernam nadat uw zoons A. (...) en S. (...) in het begin van het schooljaar slecht behandeld werden door hun wiskundeleerkracht en hun biologieleerkracht (CGVS, p. 12-14). Uw man stuurde een klacht naar de directrice en ook naar het directoraat van onderwijs in Tirana. De school heeft vervolgens een gespecialiseerde groep opgericht die disciplinaire maatregelen heeft genomen tegen de twee leerkrachten. Ze kregen een soort opmerking of waarschuwing (CGVS, p. 23-24). Uit uw documenten blijkt dat uw man klachten over de situatie neerlegde op 15 en 26 september 2023 (groene map, 7B en 7C). Op 26 september ontving u een antwoord van de school dat de wiskunde- en biologieleerkrachten na het samenkomen van een disciplinaire commissie sancties hadden gekregen (groene map, 7D). Op 2 oktober ontvingen jullie een brief van E. (...), directeur van het lokaal onderwijsdepartement van Tirana, waarin geschreven werd dat de directrice van de school uw klacht had doorverwezen naar de ethische commissie die de betrokken leerlingen en leerkrachten hoorde en verdere getuigenissen verzamelde. De volgende dag stelde de ethische commissie een maatregel ten aanzien van de leerkrachten voor en stuurde het dossier door naar de disciplinaire commissie. Deze commissie legde na een geheime stemming straffen op aan de wiskunde- en biologieleerkrachten, respectievelijk een schriftelijke waarschuwing en een berisping (groene map, 7E). Dat u van mening bent dat de wiskundeleerkracht ontslagen had moeten worden en dat de schriftelijke opmerking en de berisping maatregelen van niets waren (CGVS, p. 23), neemt niet weg dat de school wel degelijk disciplinair optrad ten aanzien van de twee leerkrachten en dat zowel de school als het lokale onderwijsdepartement van Tirana schriftelijk reageerden op de klacht die door uw man naar hen werd opgestuurd. U verklaarde dat het agressief gedrag van de wiskundeleraar voort bleef duren, dat hij zich ook agressief gedroeg tegen andere kinderen in de klas (CGVS, p. 16-17) en uiteindelijk ontslagen werd door de school (CGVS, p. 16). Het algemeen directoraat voor pre-universitair onderwijs informeerde u hier ook schriftelijk over op 21 maart 2024 nadat uw man hier een vraag over had gesteld aan het lokaal onderwijsdepartement van Tirana (groene map, 7N). Dat u in de gang van zaken dat de leraar niet ontslagen werd toen hij uw kinderen sloeg, maar wel toen hij andere kinderen zoals de zoon van de leraar lichamelijke opvoeding sloeg, discriminatie of een pestmaatregel tegen uw kinderen ziet (CGVS, p. 25-26), doet geen afbreuk aan de vaststelling dat zowel de school als de door u aangeschreven onderwijsinstellingen meermaals en steeds doortastender optraden ten aanzien van de wiskundeleraar die zich klaarblijkelijk bleef misdragen, ook na een eerdere mildere disciplinaire sanctie. Uw man stuurde verzoeken om informatie over de motieven voor het ontslag van de leraar wiskunde naar verschillende onderwijsinstanties (CGVS, p. 25). Deze wezen er echter op dat ze die informatie omwille van privacywetgeving niet konden overmaken aan uw man (CGVS, p. 25; groene map 7R). Hoewel uw man in een klacht stelde dat dit een complot is om de echte waarheid over het ontslag van de wiskundeleraar achter te houden (groene map, 7W), kan uit de vaststelling dat overheidsinstanties bepaalde informatie om wettelijke redenen niet mogen delen met burgers geenszins hun onwil om u te helpen of het bestaan van een complot worden afgeleid.

Wat betreft de slechte behandeling van uw kinderen door leerkrachten, merkt het CGVS nog op dat u in uw schriftelijke verklaringen over uw problemen in Albanië beweerde dat, nadat A. (...) van [school Y] terug naar [school X] werd gestuurd zodat uw twee andere zonen rustig lessen zouden kunnen volgen op [school Y], dit

niet hielp en de fysieke en verbale aanvallen door het pedagogisch personeel van [school Y] ten aanzien van S. (...) en O. (...) bleven voortduren (groene map, 4A). Op het CGVS verklaarde u nochtans dat er, toen uw kinderen naar [school Y] gingen, nooit sprake was van fysiek geweld (CGVS, p. 18). Hoewel u ook problemen met de leerkracht biologie aanhaalde, wist u niet of uw kinderen in de periode nadat ze teruggekeerd waren naar [school X] nog problemen hadden gehad met deze leerkracht. U dacht dat ze was weggegaan van de school, maar u herinnerde het zich niet (CGVS, p. 26-27).

U verklaarde verder dat u uw kinderen na de incidenten met verschillende leerkrachten op [school X] van school wilde laten veranderen. Een kind van school laten veranderen kan volgens uw verklaringen enkel in het begin van het schooljaar of in het begin van het semester via een online platform (CGVS, p. 19 en 21). Buiten die periodes kan van school veranderen enkel met de toestemming van de directeur van onderwijs (CGVS, p. 19). U stelde dat de directeur van onderwijs in Tirana jullie die toestemming had gegeven en vervolgens een sms had gestuurd naar de directrice van de nieuwe school van uw kinderen (CGVS, p. 19-21). Anderhalve maand nadat uw kinderen van school waren veranderd, zei de directeur van onderwijs echter dat de transfer niet had mogen gebeuren op dat moment van het schooljaar en dat uw kinderen terug moesten naar hun oude school. De directeur zei mondeling dat als jullie de kinderen niet terugstuurden naar [school X], het onderwijsdepartement dit zelf zou doen (CGVS, p. 19-20). Uw man stapte vervolgens naar het ministerie van onderwijs om dat aan te vechten. U kreeg verschillende antwoorden van onderwijsinstellingen waarin telkens stond dat u uw kinderen van school kon laten veranderen via het online platform (CGVS, p. 21). Vooreerst weerhoudt niets u ervan om uw kinderen op de toegelaten ogenblikken wél via het e-platform in te schrijven in een andere school in Albanië. Ook uit de loutere vaststelling dat onderwijsinstellingen u na een verzoek om inlichtingen over schooltransfers schriftelijk antwoord gaven en verwezen naar de officiële procedure om uw kinderen van school te laten veranderen via het online platform (CGVS, p. 21) kan geenszins onwil van de autoriteiten worden afgeleid. Dit is eveneens het geval voor de vaststelling dat uw man in april 2024 naar verschillende onderwijsinstellingen stapte om te vragen om de kinderen van school te laten veranderen en daar telkens te horen kreeg dat hij de officiële procedure moest volgen en verzoeken en klachten steeds schriftelijk moest indienen en dit niet mondeling op het bureau kon doen (groene map, 7W). Het is logisch dat overheidsinstanties bepaalde procedures hebben en pas kunnen of mogen optreden wanneer burgers die procedure volgen. Voor zover u aanhaalde dat de directrice van [school X] weigerde om u een brief te geven zodat de kinderen van school konden veranderen, wist u niet waarom de school de brief niet wilde geven. De directrice zou aan uw man gezegd hebben dat het niet toegelaten was om de brief te geven, maar waarom het niet toegelaten was, kon u niet zeggen ondanks dat uw man hier wel over sprak met de school (CGVS, p. 31). Uit uw verklaringen kan niet worden afgeleid dat de school van kwade wil was en u de brief niet zou hebben geven uit wraak, discriminatie of als pestmaatregel.

U haalde verder aan dat [school X] uit wraak voor alle klachten die jullie hadden ingediend en de rechtszaken die jullie hadden gestart de aanwezigheidslijsten van uw kinderen vervalsten en dat uw kinderen daarom alle drie hun jaar moeten overdoen (CGVS, p. 33). De vervalsing valt volgens u onder andere af te leiden uit de vaststelling dat op de door u neergelegde afwezigheidslijsten nergens staat geschreven of het om een gewettigde of ongewettigde afwezigheid gaat (CGVS, p. 30). Uit niets blijkt echter dat dergelijke informatie op de door u neergelegde lijst zou moeten staan of dat de school deze informatie niet elders heeft geregistreerd. Dat er sprake zou zijn van een wraakactie van de school is volgens u ook het geval omdat er op de lijsten afwezigheden genoteerd staan op dagen dat uw kinderen wel aanwezig waren op school en dat de periode dat uw kinderen naar [school Y] gingen ook als afwezigheid staat genoteerd op de aanwezigheidslijst van [school X] (CGVS, p. 30). Uit uw eigen verklaringen blijkt echter dat de school verschillende stappen ondernam om deze zaken uit te klaren. Zo was er contact tussen [school X] en [school Y] om uit te klaren wanneer uw kinderen precies naar [school Y] gingen. Gevraagd wat hieromtrent dan nog het probleem was, wist u dat niet (CGVS, p. 31). Over de dagen dat uw kinderen wel naar school zouden zijn gegaan maar dit alsnog geregistreerd werd als een afwezigheid, kaarte uw man dit aan op school en beloofde de directrice dat ze deze zaken ging verifiëren en in orde zou brengen (CGVS, p. 32). Verder heeft de school u ook meermaals gecontacteerd om u te informeren over de afwezigheid van uw kinderen en de eventuele gevolgen daarvan (CGVS, p. 33; groene map, 7I en 7AK). In een brief van de school van 7 december 2023 uitte de school bijvoorbeeld haar bezorgdheid over de afwezigheid van uw kinderen, maande ze u aan om de kinderen terug naar school te sturen en zei ze steeds open te staan voor een afspraak en samenwerking om het welzijn van uw kinderen te verzekeren (groene map, 7I). Dat er op de door u neergelegde afwezigheidslijsten nog foutieve afwezigheden zouden staan (CGVS, p. 32), is onvoldoende om vast te kunnen stellen dat de school weigert om u te helpen of uw kinderen uit wraak wil doen blijven zitten.

Daarnaast werden uw kinderen gepest op school. Nadat ze van [school Y] terugkeerden naar [school X] werden ze zowel fysiek als verbaal aangevallen door andere kinderen dat ze leugenaars waren en dingen verzonnen en dat het hun schuld was dat de leraar wiskunde was ontslagen (CGVS, p. 24 en 27-28). Volgens u waren het andere leerkrachten die de kinderen hiertoe aanzetten in ruil voor betere punten (CGVS, p. 24). Uw kinderen vertelden u dat ze van twee vrienden uit de klas hadden gehoord dat de leerkracht had gezegd om afstand te houden van hen omdat ze leugenaars en psychopaten zijn en dingen verzinnen (CGVS, p. 27). U wist echter niet welke leerkrachten dit dan gezegd zouden hebben en had louter een vermoeden dat het misschien de klastitularis kon zijn (CGVS, p. 27-28). U toont met dit persoonlijk vermoeden niet aan dat leerlingen op school werden aangemoedigd door hun leerkrachten om uw kinderen te pesten in ruil voor

betere punten (CGVS, p. 24). Voor zover u stelde dat uw kinderen jarenlang gepest werden, zelfs voor de ogen van leerkrachten en directie, en hier niets aan gedaan werd, verklaarde u dat u sinds 2019 meermaals met de directie, leerkrachten en klastitularis ging spreken en dat zij beloofden om alles te ondernemen om het gepest te doen stoppen (CGVS, p. 11 en 12). Dat pestgedrag door medeleerlingen niet opgelost kan worden door de school, hoe spijtig ook, is onvoldoende om te stellen dat hier sprake zou zijn van een bewuste strategie van de school tegen uw kinderen. Verder gaf u zelf een voorbeeld van hoe de leraar lichamelijk opvoeding ingreep toen een van uw zoons door een groter kind tegen de muur werd gegooid (CGVS, p. 28).

Dat de school telefoonnummers van ouders uitwisselt wanneer hun kinderen problemen hebben met elkaar en dat u dat niet goed vindt omdat ouders zo ook problemen kunnen krijgen met elkaar (CGVS, p. 9), is onvoldoende ernstig om gelijk te stellen met vervolging of ernstige schade.

Indien u overigens van mening bent dat de school van uw kinderen en andere onderwijsinstellingen in Tirana onrechtmatig handelen en schade berokkenen aan uw kinderen, staat niets u in de weg om een klacht in te dienen tegen deze instanties bij de politie, hetgeen u ook deed (CGVS, p. 21-22). Deze klacht is op dit ogenblik ook in behandeling bij politie en justitie in Albanië (zie infra).

Wat betreft politie en justitie haalde u opnieuw aan dat u geen hulp hebt gekregen in Albanië. U had nog geen antwoord gekregen van het parket en u had ook geen hulp gekregen van de politie want anders zouden ze u helpen (CGVS, p. 35). Uit uw verklaringen en de door u neergelegde documenten blijkt echter dat u zich meermaals heeft gewend tot politie en justitie in Albanië en deze ook hebben opgetreden.

Zo stapte uw man in maart 2024 naar de politie nadat een groter kind, L. (...), O. (...) tegen de muur zou hebben gegooid (CGVS, p. 28). Hoewel u stelde dat de politie niets deed met de klacht van uw man, verklaarde u vervolgens dat de politie wel een wetsdokter had aangesteld om uw zoons te onderzoeken en dat beide zonen een onderzoek ondergingen (CGVS, p. 28). Dit blijkt ook uit het door u neergelegde attest van politiekantoor 4 in Tirana van 19 maart 2024 (groene map, 7L) en uit de seponeringsbeslissing waarin staat dat de wetsdokter geen uitwendige lichamelijke verwondingen vaststelde bij O. (...) en S. (...) (groene map, 7AH). Uit de seponeringsbeslissing blijkt eveneens dat er in het kader van het gerechtelijk onderzoek een verklaring van L. (...) werd afgenomen alsook van verschillende leerkrachten en van de directrice van de school. Op 20 maart 2024 werd ook bewijsmateriaal van uw man in ontvangst genomen door justitie (groene map, 7M). De loutere vaststelling dat het OM in de zaak tegen L. (...) besloot om geen strafrechtelijke procedure in te stellen, is onvoldoende om te besluiten dat uw rechten in Albanië niet gerespecteerd werden of dat politie en justitie niets deden. Uit de beslissing van het parket blijkt ook dat u de mogelijkheid had om in beroep te gaan.

U verklaarde ook dat jullie uiteindelijk klacht indienden bij de politie inzake plichtsmisbruik tegen de directie van de school, het lokale onderwijsdirectoraat van Tirana en het ministerie van onderwijs (CGVS, p. 21). Uit uw documenten blijkt dat deze klacht genoteerd werd door A. X. (...), ambtenaar van de gerechtelijke politie op 19 april 2024 (groene map, 7U) en dat de politie in dat verband ook documenten van uw man in ontvangst nam (groene map, 7V). Uw man en kinderen moesten vervolgens naar politiekantoor 4 in Tirana gaan en kregen daar een uitnodiging om een verklaring te gaan afleggen bij het openbaar ministerie (CGVS, p. 22). Dit blijkt ook uit het door u neergelegde oproepingsorder waaruit blijkt dat K. X. (...) uw man, A. (...) en S. (...) op 21 juni 2024 uitnodigde om op 27 juni 2024 om 9 uur te verschijnen bij het openbaar ministerie om een verklaring af te leggen (groene map, 7AI). Omdat uw kinderen op dat ogenblik een afspraak bij de psycholoog hadden, was u niet aanwezig op het OM om verklaringen af te leggen. Jullie wachtten momenteel op een tweede uitnodiging (CGVS, p. 22). Dit alles klemt nogmaals met uw bewering dat u geen hulp kreeg van de autoriteiten in Albanië (CGVS,

p. 34-35). Dat u zich gedwongen voelde om de oproepingsbrief te ondertekenen of zich aangevallen voelde door de bewoording in de oproepingsbrief dat uw man en kinderen moesten verschijnen bij het OM of anders zouden worden opgehaald door een politieauto om een verklaring af te leggen op het parket (CGVS, p. 22), hetgeen louter om een standaardformulering in een juridisch document lijkt te gaan, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat politie en parket wel degelijk optraden nadat u een klacht neerlegde. Dat u nog geen antwoord hebt ontvangen van het parket (CGVS, p. 35) - de klacht werd pas zeven maanden geleden neergelegd bij de politie én u ging niet in op de eerste uitnodiging van het parket om een verklaring af te komen leggen - betekent evenmin dat de Albanese autoriteiten niet bereid zouden zijn om op te treden of niet de nodige redelijke maatregelen hebben getroffen in uw zaak. Bovendien blijkt uit uw verklaringen ook niet dat u tot nu toe iets ondernam om de zaken te versnellen indien u van mening bent dat het parket talmt. U nam zelfs geen advocaat onder de arm om u bij te staan in de rechtszaak of u bijvoorbeeld te informeren over stappen die u kunt ondernemen als u ontevreden bent over de rechtsgang (CGVS, p. 22).

Verder verklaarde u dat uw zoon R. (...), die op dit ogenblik lichamelijke opvoeding studeert aan de universiteit in Albanië (CGVS, p. 5), een klacht indiende bij de politie nadat hij geslagen werd door medestudenten. Er was een proces tegen de medestudenten en tegen de rector dat uw zoon won (CGVS, p. 6). Ook hieruit blijkt dat de Albanese autoriteiten zoals politie en justitie in het verleden al hebben opgetreden wanneer uw familie zich tot hen wendde.

Voor zover u verklaarde dat u geen hulp kreeg van de Albanese autoriteiten merkt het CGVS ook op dat uw man een klacht indiende bij de commissaris voor discriminatie (CGVS, p. 29) omdat hij, zo blijkt uit zijn schrijven naar de commissaris, van mening is dat uw kinderen deze problemen kennen op school omdat hij

kritische dingen post over de autoriteiten in Albanië op zijn mediakanaal (...) (groene map, 7AJ). U vertelde dat u recent een brief kreeg van de commissaris waarin hij vroeg om bijkomende informatie over bepaalde zaken over te maken om de procedure verder te kunnen zetten (CGVS, p. 29). Hieruit blijkt nogmaals dat de klachten die u neerlegt bij de Albanese autoriteiten naar behoren behandeld lijken te worden.

Aansluitend hierop dient gewezen te worden op beschikbare informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) waaruit blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) om klacht neer te leggen bij politioneel wangedrag. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "onestop-shops" (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan), de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag en de oprichting in februari 2022 van een nieuwe, volledig onafhankelijke, controledienst die het mandaat heeft om de werking van de veiligheidsdiensten op alle niveaus te onderzoeken en te beoordelen, zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werd in deze context in 2020 binnen het ministerie van Justitie het Free Legal Aid (FLA) Directorate opgericht, zo ook werden op het terrein meerdere kantoren voor rechtsbijstand geopend die gratis juridische hulp verlenen. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo werd in juni 2016 de Wet op de algemene doorlichtingsprocedure (Vetting law) aangenomen. Deze wet vormt de basis voor een grondige doorlichting van alle rechters en magistraten en bracht in de praktijk reeds een positieve impact teweeg in de strijd tegen corruptie. De doorlichtingsprocedure (en het afvallen van vele magistraten) heeft wel als bijwerking dat er een grote achterstand is gecreëerd waardoor de toegang tot het gerecht bemoeilijkt wordt. In februari 2018 werd tevens een wettelijk kader gecreëerd voor het doorlichten van alle politieagenten op hun integriteit en professionalisme. In 2019 was hiermee ook effectief gestart. Eind 2019 ging tevens het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), bestaande uit de Special Prosecution Office (SPO) en een aantal Special Courts en met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie, van start. Dit versterkt de algehele capaciteit om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een Actieplan voor de implementering van een intersectorale aanpak van corruptie (nu voor de periode 2020-2023), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018, de aanname in februari 2023 van een (nieuw) actieplan 2023-2025 voor de strijd tegen de georganiseerde misdaad en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefacten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Uit hetgeen voorafgaat, wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij bovenstaande bevindingen kunnen wijzigen. Er wordt in deze beslissing niet getwijfeld aan uw identiteit, nationaliteit, die van uw kinderen, en dat u een volmacht heeft inzake uw kinderen. De medische documenten tonen louter aan dat uw kinderen medische hulp kregen in Albanië, hetgeen het CGVS niet betwist. De aanwezigheidslijsten van uw kinderen werden hierboven reeds besproken. De politionele en gerechtelijke documenten en de documenten van verschillende onderwijsinstanties in Tirana tonen aan dat u voor de situatie van uw drie jongste kinderen op school meermaals een beroep deed op uw eigen autoriteiten, maar leveren geen bewijs van een onafdoende functioneren van de Albanese autoriteiten in uw zaken of van enige onwil om de nodige redelijke maatregelen te treffen. De verklaringen van u en uw man en de verschillende klachten die uw man indiende in Albanië zijn louter een overzicht van de problemen die u zou kennen in Albanië en de acties die u daarvoor ondernam. De video's die u overmaakte van het mediakanaal van uw man tonen de online activiteiten van uw man aan, wat in deze beslissing niet in vraag wordt gesteld. Dat leerlingen van de klas van uw kinderen een video van uw man deelden in hun groepsgesprek wordt ook niet betwist. U maakt echter niet aannemelijk dat u zich hiervoor niet kan beroepen op bescherming van de autoriteiten in Albanië.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen “48/3, 48/, 48/6 en 62” van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 17 en 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en van de “algemene rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel”.

2.2.1. De Raad stelt vast dat verzoekende partij louter melding maakt van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 zonder ook maar de minste verwijzing naar de bestreden beslissing of aanduiding hoe deze voormeld artikel zou hebben geschonden. Vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt echter dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392). Gezien verzoekende partij zich zelfs niet de moeite getroost ook maar één concrete aanwijzing te geven van hoe de bestreden beslissing voormeld artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 zou hebben geschonden, is dit onderdeel van het middel onontvankelijk.

2.2.2. Waar verzoekende partij de schending aanvoert van artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, dient te worden opgemerkt dat dit artikel enkel het toepassingsgebied van deze wet bepaalt. Verzoekende partij duidt niet op welke wijze dit artikel geschonden zou (kunnen) zijn. Bijgevolg beroept zij zich niet op dienstige wijze op de schending van deze bepaling.

2.2.3. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of

het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.4. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haar hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.2.5. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2024 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Albanië bij koninklijk besluit van 12 mei 2024 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.6. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekende partij, gelet op hetgeen volgt, *in casu* geen elementen bijbrengt waaruit blijkt dat er substantiële redenen voorhanden zijn waaruit blijkt dat haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd.

Bij terugkeer naar Albanië vreest verzoekende partij dat haar kinderen opnieuw problemen zullen kennen op school. Zij geeft aan dat haar kinderen in Albanië slecht behandeld werden door leerkrachten en gepest werden door leerlingen. De betrokken scholen en onderwijsinstellingen namen de klachten van haar en haar man nooit serieus en traden niet naar behoren op om hun kinderen te beschermen. Evenmin konden zij rekenen op de hulp van politie en justitie (notities CGVS, p. 9 e.v.; administratief dossier, stuk 5, doc. 4A, verklaring voor de Belgische asielautoriteiten).

De Raad volgt de commissaris-generaal evenwel in diens vaststelling dat verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij voor de door haar aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

Vooreerst dient erop te worden gewezen dat haar bewering dat de betrokken scholen en onderwijsinstellingen onwillig waren om op te treden tegen de slechte behandeling door leerkrachten en het pestgedrag door andere leerlingen niet zonder meer kan worden aangenomen. Evenmin kan uit de wijze waarop de betrokken scholen en onderwijsinstellingen handelden afgeleid worden dat er sprake was van een bewuste strategie tegen haar kinderen uit wraak, discriminatie of als pestmaatregel. In de bestreden beslissing worden in dit verband volgende pertinente vaststellingen gedaan: *“Wat betreft steun vanuit de verschillende betrokken onderwijsinstellingen verklaarde u dat de school en onderwijsinstellingen uw klachten nooit serieus namen en nooit naar behoren optraden om uw kinderen te beschermen.*

U vertelde dat de school niets ondernam nadat uw zoons A. (...) en S. (...) in het begin van het schooljaar slecht behandeld werden door hun wiskundeleerkracht en hun biologieleerkracht (CGVS, p. 12-14). Uw man stuurde een klacht naar de directrice en ook naar het directoraat van onderwijs in Tirana. De school heeft vervolgens een gespecialiseerde groep opgericht die disciplinaire maatregelen heeft genomen tegen de twee leerkrachten. Ze kregen een soort opmerking of waarschuwing (CGVS, p. 23-24). Uit uw documenten blijkt dat uw man klachten over de situatie neerlegde op 15 en 26 september 2023 (groene map, 7B en 7C). Op 26 september ontving u een antwoord van de school dat de wiskunde- en biologieleerkrachten na het samenkomen van een disciplinaire commissie sancties hadden gekregen (groene map, 7D). Op 2 oktober ontvingen jullie een brief van E. (...), directeur van het lokaal onderwijsdepartement van Tirana, waarin geschreven werd dat de directrice van de school uw klacht had doorverwezen naar de ethische commissie die de betrokken leerlingen en leerkrachten hoorde en verdere getuigenissen verzamelde. De volgende dag stelde de ethische commissie een maatregel ten aanzien van de leerkrachten voor en stuurde het dossier door naar de disciplinaire commissie. Deze commissie legde na een geheime stemming straffen op aan de wiskunde- en biologieleerkrachten, respectievelijk een schriftelijke waarschuwing en een berisping (groene map, 7E). Dat u van mening bent dat de wiskundeleerkracht ontslagen had moeten worden en dat de schriftelijke opmerking en de berisping maatregelen van niets waren (CGVS, p. 23), neemt niet weg dat de school wel degelijk disciplinair optrad ten aanzien van de twee leerkrachten en dat zowel de school als het lokale onderwijsdepartement van Tirana schriftelijk reageerden op de klacht die door uw man naar hen werd opgestuurd. U verklaarde dat het agressief gedrag van de wiskundeleraar voort bleef duren, dat hij zich ook agressief gedroeg tegen andere kinderen in de klas (CGVS, p. 16-17) en uiteindelijk ontslagen werd door de school (CGVS, p. 16). Het algemeen directoraat voor pre-universitair onderwijs informeerde u hier ook schriftelijk over op 21 maart 2024 nadat uw man hier een vraag over had gesteld aan het lokaal onderwijsdepartement van Tirana (groene map, 7N). Dat u in de gang van zaken dat de leraar niet ontslagen werd toen hij uw kinderen sloeg, maar wel toen hij andere kinderen zoals de zoon van de leraar lichamelijke opvoeding sloeg, discriminatie of een pestmaatregel tegen uw kinderen ziet (CGVS, p. 25-26), doet geen afbreuk aan de vaststelling dat zowel de school als de door u aangeschreven onderwijsinstellingen meermaals en steeds doortastender optraden ten aanzien van de wiskundeleraar die zich klaarblijkelijk bleef misdragen, ook na een eerdere mildere disciplinaire sanctie. Uw man stuurde verzoeken om informatie over de motieven voor het ontslag van de leraar wiskunde naar verschillende onderwijsinstanties (CGVS, p. 25). Deze wezen er echter op dat ze die informatie omwille van privacywetgeving niet konden overmaken aan uw man (CGVS, p. 25; groene map 7R). Hoewel uw man in een klacht stelde dat dit een complot is om de echte waarheid over het ontslag van de wiskundeleraar achter te houden (groene map, 7W), kan uit de vaststelling dat overheidsinstanties bepaalde informatie om wettelijke redenen niet mogen delen met burgers geenszins hun onwil om u te helpen of het bestaan van een complot worden afgeleid.

Wat betreft de slechte behandeling van uw kinderen door leerkrachten, merkt het CGVS nog op dat u in uw schriftelijke verklaringen over uw problemen in Albanië beweerde dat, nadat A. (...) van [school Y] terug naar [school X] werd gestuurd zodat uw twee andere zonen rustig lessen zouden kunnen volgen op [school Y], dit niet hielp en de fysieke en verbale aanvallen door het pedagogisch personeel van [school Y] ten aanzien van S. (...) en O. (...) bleven voortduren (groene map, 4A). Op het CGVS verklaarde u nochtans dat er, toen uw kinderen naar [school Y] gingen, nooit sprake was van fysiek geweld (CGVS, p. 18). Hoewel u ook problemen met de leerkracht biologie aanhaalde, wist u niet of uw kinderen in de periode nadat ze teruggekeerd waren naar [school X] nog problemen hadden gehad met deze leerkracht. U dacht dat ze was weggegaan van de school, maar u herinnerde het zich niet (CGVS, p. 26-27).

U verklaarde verder dat u uw kinderen na de incidenten met verschillende leerkrachten op [school X] van school wilde laten veranderen. Een kind van school laten veranderen kan volgens uw verklaringen enkel in het begin van het schooljaar of in het begin van het semester via een online platform (CGVS, p. 19 en 21). Buiten die periodes kan van school veranderen enkel met de toestemming van de directeur van onderwijs (CGVS, p. 19). U stelde dat de directeur van onderwijs in Tirana jullie die toestemming had gegeven en vervolgens een sms had gestuurd naar de directrice van de nieuwe school van uw kinderen (CGVS, p. 19-21). Anderhalve maand nadat uw kinderen van school waren veranderd, zei de directeur van onderwijs

echter dat de transfer niet had mogen gebeuren op dat moment van het schooljaar en dat uw kinderen terug moesten naar hun oude school. De directeur zei mondeling dat als jullie de kinderen niet terugstuurden naar [school X], het onderwijsdepartement dit zelf zou doen (CGVS, p. 19-20). Uw man stapte vervolgens naar het ministerie van onderwijs om dat aan te vechten. U kreeg verschillende antwoorden van onderwijsinstellingen waarin telkens stond dat u uw kinderen van school kon laten veranderen via het online platform (CGVS, p. 21). Vooreerst weerhoudt niets u ervan om uw kinderen op de toegelaten ogenblikken wél via het e-platform in te schrijven in een andere school in Albanië. Ook uit de loutere vaststelling dat onderwijsinstellingen u na een verzoek om inlichtingen over schooltransfers schriftelijk antwoord gaven en verwezen naar de officiële procedure om uw kinderen van school te laten veranderen via het online platform (CGVS, p. 21) kan geenszins onwil van de autoriteiten worden afgeleid. Dit is eveneens het geval voor de vaststelling dat uw man in april 2024 naar verschillende onderwijsinstellingen stapte om te vragen om de kinderen van school te laten veranderen en daar telkens te horen kreeg dat hij de officiële procedure moest volgen en verzoeken en klachten steeds schriftelijk moest indienen en dit niet mondeling op het bureau kon doen (groene map, 7W). Het is logisch dat overheidsinstanties bepaalde procedures hebben en pas kunnen of mogen optreden wanneer burgers die procedure volgen. Voor zover u aanhaalde dat de directrice van [school X] weigerde om u een brief te geven zodat de kinderen van school konden veranderen, wist u niet waarom de school de brief niet wilde geven. De directrice zou aan uw man gezegd hebben dat het niet toegelaten was om de brief te geven, maar waarom het niet toegelaten was, kon u niet zeggen ondanks dat uw man hier wel over sprak met de school (CGVS, p. 31). Uit uw verklaringen kan niet worden afgeleid dat de school van kwade wil was en u de brief niet zou hebben gegeven uit wraak, discriminatie of als pestmaatregel.

U haalde verder aan dat [school X] uit wraak voor alle klachten die jullie hadden ingediend en de rechtszaken die jullie hadden gestart de aanwezigheidslijsten van uw kinderen vervalsten en dat uw kinderen daarom alle drie hun jaar moeten overdoen (CGVS, p. 33). De vervalsing valt volgens u onder andere af te leiden uit de vaststelling dat op de door u neergelegde afwezigheidslijsten nergens staat geschreven of het om een gewettigde of ongewettigde afwezigheid gaat (CGVS, p. 30). Uit niets blijkt echter dat dergelijke informatie op de door u neergelegde lijst zou moeten staan of dat de school deze informatie niet elders heeft geregistreerd. Dat er sprake zou zijn van een wraakactie van de school is volgens u ook het geval omdat er op de lijsten afwezigheden genoteerd staan op dagen dat uw kinderen wel aanwezig waren op school en dat de periode dat uw kinderen naar [school Y] gingen ook als afwezigheid staat genoteerd op de aanwezigheidslijst van [school X] (CGVS, p. 30). Uit uw eigen verklaringen blijkt echter dat de school verschillende stappen ondernam om deze zaken uit te klaren. Zo was er contact tussen [school X] en [school Y] om uit te klaren wanneer uw kinderen precies naar [school Y] gingen. Gevraagd wat hieromtrent dan nog het probleem was, wist u dat niet (CGVS, p. 31). Over de dagen dat uw kinderen wel naar school zouden zijn gegaan maar dit alsnog geregistreerd werd als een afwezigheid, kaartte uw man dit aan op school en beloofde de directrice dat ze deze zaken ging verifiëren en in orde zou brengen (CGVS, p. 32). Verder heeft de school u ook meermaals gecontacteerd om u te informeren over de afwezigheid van uw kinderen en de eventuele gevolgen daarvan (CGVS, p. 33; groene map, 7I en 7AK). In een brief van de school van 7 december 2023 uitte de school bijvoorbeeld haar bezorgdheid over de afwezigheid van uw kinderen, maande ze u aan om de kinderen terug naar school te sturen en zei ze steeds open te staan voor een afspraak en samenwerking om het welzijn van uw kinderen te verzekeren (groene map, 7I). Dat er op de door u neergelegde afwezigheidslijsten nog foutieve afwezigheden zouden staan (CGVS, p. 32), is onvoldoende om vast te kunnen stellen dat de school weigert om u te helpen of uw kinderen uit wraak wil doen blijven zitten.

Daarnaast werden uw kinderen gepest op school. Nadat ze van [school Y] terugkeerden naar [school X] werden ze zowel fysiek als verbaal aangevallen door andere kinderen dat ze leugenaars waren en dingen verzonnen en dat het hun schuld was dat de leraar wiskunde was ontslagen (CGVS, p. 24 en 27-28). Volgens u waren het andere leerkrachten die de kinderen hiertoe aanzetten in ruil voor betere punten (CGVS, p. 24). Uw kinderen vertelden u dat ze van twee vrienden uit de klas hadden gehoord dat de leerkracht had gezegd om afstand te houden van hen omdat ze leugenaars en psychopaten zijn en dingen verzinnen (CGVS, p. 27). U wist echter niet welke leerkrachten dit dan gezegd zouden hebben en had louter een vermoeden dat het misschien de klastitularis kon zijn (CGVS, p. 27-28). U toont met dit persoonlijk vermoeden niet aan dat leerlingen op school werden aangemoedigd door hun leerkrachten om uw kinderen te pesten in ruil voor betere punten (CGVS, p. 24). Voor zover u stelde dat uw kinderen jarenlang gepest werden, zelfs voor de ogen van leerkrachten en directie, en hier niets aan gedaan werd, verklaarde u dat u sinds 2019 meermaals met de directie, leerkrachten en klastitularis ging spreken en dat zij beloofden om alles te ondernemen om het gepest te doen stoppen (CGVS, p. 11 en 12). Dat pestgedrag door medeleerlingen niet opgelost kan worden door de school, hoe spijtig ook, is onvoldoende om te stellen dat hier sprake zou zijn van een bewuste strategie van de school tegen uw kinderen. Verder gaf u zelf een voorbeeld van hoe de leraar lichamelijk opvoeding ingreep toen een van uw zoons door een groter kind tegen de muur werd gegooid (CGVS, p. 28).

Dat de school telefoonnummers van ouders uitwisselt wanneer hun kinderen problemen hebben met elkaar en dat u dat niet goed vindt omdat ouders zo ook problemen kunnen krijgen met elkaar (CGVS, p. 9), is onvoldoende ernstig om gelijk te stellen met vervolging of ernstige schade."

Bovendien dient erop te worden gewezen dat indien verzoekende partij meent dat de school van haar kinderen en andere onderwijsinstellingen in Tirana onrechtmatig handelen en schade berokkenen aan haar kinderen, zij over de mogelijkheid beschikt om een klacht in te dienen tegen deze instanties bij de politie, hetgeen zij ook deed (notities CGVS, p. 21-22). Deze klacht is op dit ogenblik ook in behandeling bij de politie en justitie in Albanië. Verzoekende partij stelt dat zij in Albanië geen hulp kreeg van politie en justitie, doch, zoals ook bemerkt in de bestreden beslissing, blijkt uit haar verklaringen dat zij en haar man zich meermaals konden wenden tot de politie en justitie in Albanië en dat deze ook hebben opgetreden. In de bestreden beslissing wordt dienaangaande terecht op het volgende gewezen: "Zo stapte uw man in maart 2024 naar de politie nadat een groter kind, L. (...), O. (...) tegen de muur zou hebben gegooid (CGVS, p. 28). Hoewel u stelde dat de politie niets deed met de klacht van uw man, verklaarde u vervolgens dat de politie wel een wetsdokter had aangesteld om uw zoons te onderzoeken en dat beide zonen een onderzoek ondergingen (CGVS, p. 28). Dit blijkt ook uit het door u neergelegde attest van politiekantoor 4 in Tirana van 19 maart 2024 (groene map, 7L) en uit de seponeringsbeslissing waarin staat dat de wetsdokter geen uitwendige lichamelijke verwondingen vaststelde bij O. (...) en S. (...) (groene map, 7AH). Uit de seponeringsbeslissing blijkt eveneens dat er in het kader van het gerechtelijk onderzoek een verklaring van L. (...) werd afgenomen alsook van verschillende leerkrachten en van de directrice van de school. Op 20 maart 2024 werd ook bewijsmateriaal van uw man in ontvangst genomen door justitie (groene map, 7M). De loutere vaststelling dat het OM in de zaak tegen L. (...) besloot om geen strafrechtelijke procedure in te stellen, is onvoldoende om te besluiten dat uw rechten in Albanië niet gerespecteerd werden of dat politie en justitie niets deden. Uit de beslissing van het parket blijkt ook dat u de mogelijkheid had om in beroep te gaan.

U verklaarde ook dat jullie uiteindelijk klacht indienden bij de politie inzake plichtsmisbruik tegen de directie van de school, het lokale onderwijsdirectoraat van Tirana en het ministerie van onderwijs (CGVS, p. 21). Uit uw documenten blijkt dat deze klacht genoteerd werd door A. X. (...), ambtenaar van de gerechtelijke politie op 19 april 2024 (groene map, 7U) en dat de politie in dat verband ook documenten van uw man in ontvangst nam (groene map, 7V). Uw man en kinderen moesten vervolgens naar politiekantoor 4 in Tirana gaan en kregen daar een uitnodiging om een verklaring te gaan afleggen bij het openbaar ministerie (CGVS, p. 22). Dit blijkt ook uit het door u neergelegde oproepingsorder waaruit blijkt dat K. X. (...) uw man, A. (...) en S. (...) op 21 juni 2024 uitnodigde om op 27 juni 2024 om 9 uur te verschijnen bij het openbaar ministerie om een verklaring af te leggen (groene map, 7AI). Omdat uw kinderen op dat ogenblik een afspraak bij de psycholoog hadden, was u niet aanwezig op het OM om verklaringen af te leggen. Jullie wachtten momenteel op een tweede uitnodiging (CGVS, p. 22). Dit alles klemmt nogmaals met uw bewering dat u geen hulp kreeg van de autoriteiten in Albanië (CGVS,

p. 34-35). Dat u zich gedwongen voelde om de oproepingsbrief te ondertekenen of zich aangevallen voelde door de bewoording in de oproepingsbrief dat uw man en kinderen moesten verschijnen bij het OM of anders zouden worden opgehaald door een politieauto om een verklaring af te leggen op het parket (CGVS, p. 22), hetgeen louter om een standaardformulering in een juridisch document lijkt te gaan, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat politie en parket wel degelijk optraden nadat u een klacht neerlegde. Dat u nog geen antwoord hebt ontvangen van het parket (CGVS, p. 35) - de klacht werd pas zeven maanden geleden neergelegd bij de politie én u ging niet in op de eerste uitnodiging van het parket om een verklaring af te komen leggen - betekent evenmin dat de Albanese autoriteiten niet bereid zouden zijn om op te treden of niet de nodige redelijke maatregelen hebben getroffen in uw zaak. Bovendien blijkt uit uw verklaringen ook niet dat u tot nu toe iets ondernam om de zaken te versnellen indien u van mening bent dat het parket talmt. U nam zelfs geen advocaat onder de arm om u bij te staan in de rechtszaak of u bijvoorbeeld te informeren over stappen die u kunt ondernemen als u ontevreden bent over de rechtsgang (CGVS, p. 22).

Verder verklaarde u dat uw zoon R. (...), die op dit ogenblik lichamelijke opvoeding studeert aan de universiteit in Albanië (CGVS, p. 5), een klacht indiende bij de politie nadat hij geslagen werd door medestudenten. Er was een proces tegen de medestudenten en tegen de rector dat uw zoon won (CGVS, p. 6). Ook hieruit blijkt dat de Albanese autoriteiten zoals politie en justitie in het verleden al hebben opgetreden wanneer uw familie zich tot hen wendde.

Voor zover u verklaarde dat u geen hulp kreeg van de Albanese autoriteiten merkt het CGVS ook op dat uw man een klacht indiende bij de commissaris voor discriminatie (CGVS, p. 29) omdat hij, zo blijkt uit zijn schrijven naar de commissaris, van mening is dat uw kinderen deze problemen kennen op school omdat hij kritische dingen post over de autoriteiten in Albanië op zijn mediakanaal (...) (groene map, 7AJ). U vertelde dat u recent een brief kreeg van de commissaris waarin hij vroeg om bijkomende informatie over bepaalde zaken over te maken om de procedure verder te kunnen zetten (CGVS, p. 29). Hieruit blijkt nogmaals dat de klachten die u neerlegt bij de Albanese autoriteiten naar behoren behandeld lijken te worden."

Inzake de in Albanië aanwezige beschermingsmogelijkheden wordt in de bestreden beslissing tevens dienstig op het volgende gewezen: "Aansluitend hierop dient gewezen te worden op beschikbare informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) waaruit blijkt dat in Albanië maatregelen werden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog

steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) om klacht neer te leggen bij politieel wangedrag. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van “onestop-shops” (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan), de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag en de oprichting in februari 2022 van een nieuwe, volledig onafhankelijke, controledienst die het mandaat heeft om de werking van de veiligheidsdiensten op alle niveaus te onderzoeken en te beoordelen, zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werd in deze context in 2020 binnen het ministerie van Justitie het Free Legal Aid (FLA) Directorate opgericht, zo ook werden op het terrein meerdere kantoren voor rechtsbijstand geopend die gratis juridische hulp verlenen. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo werd in juni 2016 de Wet op de algemene doorlichtingsprocedure (Vetting law) aangenomen. Deze wet vormt de basis voor een grondige doorlichting van alle rechters en magistraten en bracht in de praktijk reeds een positieve impact teweeg in de strijd tegen corruptie. De doorlichtingsprocedure (en het afvallen van vele magistraten) heeft wel als bijwerking dat er een grote achterstand is gecreëerd waardoor de toegang tot het gerecht bemoeilijkt wordt. In februari 2018 werd tevens een wettelijk kader gecreëerd voor het doorlichten van alle politieagenten op hun integriteit en professionalisme. In 2019 was hiermee ook effectief gestart. Eind 2019 ging tevens het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), bestaande uit de Special Prosecution Office (SPO) en een aantal Special Courts en met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie, van start. Dit versterkt de algehele capaciteit om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een Actieplan voor de implementering van een intersectorale aanpak van corruptie (nu voor de periode 2020-2023), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018, de aanname in februari 2023 van een (nieuw) actieplan 2023-2025 voor de strijd tegen de georganiseerde misdaad en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.”

Dient in dit kader nog te worden onderstreept dat de vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent de beschermingsmaatregelen die worden genomen door de Albanese overheden overigens bevestiging vinden in het feit op zich dat Albanië werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 12 mei 2024 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een

democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Door verzoekende partij worden geen concrete elementen bijgebracht die van aard zijn een ander licht te werpen op bovenstaande bevindingen. In haar verzoekschrift beperkt zij zich in wezen tot een loutere herhaling van de door haar aangehaalde problemen van haar kinderen met leerkrachten en medeleerlingen en het betoog dat noch de betrokken scholen en onderwijsinstellingen noch de Albanese autoriteiten hiertegen adequaat optreden, doch zonder *in concreto* afbreuk te doen aan voormelde bevindingen waaruit blijkt dat de betrokken scholen en onderwijsinstellingen wel degelijk maatregelen namen en dat ook de Albanese autoriteiten zoals de politie en justitie optreden wanneer haar familie zich tot hen wendt en hun klachten behandelt. Waar verzoekende partij nog stelt dat er sprake is van een *“gebrek aan opvolging van de ingediende klachten”* hetgeen *“een institutionele traagheid (illustreert) die de voortzetting van het misbruik mogelijk heeft gemaakt”*, wijst de Raad nog op de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat evenwel nergens uit blijkt dat zij iets ondernam om de zaken te versnellen indien zij van mening is dat het parket talmt. Zo nam zij zelfs geen advocaat onder de arm om haar bij te staan in de rechtszaak of om haar bijvoorbeeld te informeren over stappen die zij kan ondernemen als zij ontevreden is over de rechtsgang (notities CGVS, p. 22). Ten slotte onderstreept de Raad nog dat, zoals ook opgemerkt in de bestreden beslissing, de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn doch niet absoluut hoeft te zijn en bescherming hoeft te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Verder volstaat ook een loutere algemene verwijzing naar de corruptie in Albanië en het feit dat er op bepaalde vlakken nog steeds hervormingen nodig zijn niet om *in concreto* aan te tonen dat het haar in haar land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. De Raad wijst erop dat ook in de bestreden beslissing erkend wordt dat bepaalde hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken, doch dit neemt niet weg dat uit de door verwerkende partij bijgebrachte informatie niettemin blijkt dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen en in het algemeen in geval van eventuele (veiligheids)problemen aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

2.2.7. De door verzoekende partij bijgebrachte documenten werpen geen ander licht op bovenstaande bevindingen.

Inzake de eerder door haar bijgebrachte documenten (zie administratief dossier, stuk 5, map documenten), treedt de Raad verwerkende partij bij in navolgende motivering: *“De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij bovenstaande bevindingen kunnen wijzigen. Er wordt in deze beslissing niet getwijfeld aan uw identiteit, nationaliteit, die van uw kinderen, en dat u een volmacht heeft inzake uw kinderen. De medische documenten tonen louter aan dat uw kinderen medische hulp kregen in Albanië, hetgeen het CGVS niet betwist. De aanwezigheidslijsten van uw kinderen werden hierboven reeds besproken. De politieke en gerechtelijke documenten en de documenten van verschillende onderwijsinstanties in Tirana tonen aan dat u voor de situatie van uw drie jongste kinderen op school meermaals een beroep deed op uw eigen autoriteiten, maar leveren geen bewijs van een onafdoende functioneren van de Albanese autoriteiten in uw zaken of van enige onwil om de nodige redelijke maatregelen te treffen. De verklaringen van u en uw man en de verschillende klachten die uw man indiende in Albanië zijn louter een overzicht van de problemen die u zou kennen in Albanië en de acties die u daarvoor ondernam. De video's die u overmaakte van het mediakanaal van uw man tonen de online activiteiten van uw man aan, wat in deze beslissing niet in vraag wordt gesteld. Dat leerlingen van de klas van uw kinderen een video van uw man deelden in hun groepsgebesprek wordt ook niet betwist. U maakt echter niet aannemelijk dat u zich hiervoor niet kan beroepen op bescherming van de autoriteiten in Albanië.”*

Wat betreft de als bijlage bij het verzoekschrift gevoegde verklaring van verzoekende partij gericht aan de Belgische asielinstanties (bijlage 4 van het verzoekschrift), merkt de Raad op dat verzoekende partij diezelfde verklaring reeds op het Commissariaat-generaal neerlegde (zie administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 4A). De Raad wijst erop dat het louter opnieuw bijbrengen van reeds eerder aan het administratief dossier toegevoegde stukken geen weerlegging uitmaakt van de desbetreffende motivering van verwerende partij waarbij deze verklaring duidelijk in overweging werd genomen.

Wat betreft het als bijlage bij het verzoekschrift gevoegde document van de Commissaris voor de bescherming tegen discriminatie d.d. 12 november 2024 met vertaling (bijlagen 3 en 5), stelt de Raad vast dat ook hieruit allerm minst afgeleid kan worden dat er in deze sprake zou zijn van een inadequaat optreden door de Albanese autoriteiten of van enige onwil om de nodige redelijke maatregelen te treffen. Uit dit stuk blijkt dat de klacht nog steeds in behandeling is, dat er reeds een vooronderzoek plaatsvond en dat met het oog op verder onderzoek de verschillende betrokken onderwijsinstellingen verzocht worden om bepaalde informatie aan de Commissaris voor de bescherming tegen discriminatie over te maken. Hieruit blijkt dan ook dat hun klacht naar behoren wordt behandeld en onderzocht.

Waar in het verzoekschrift nog gewezen wordt op “aanvullende documenten die door de verzoekster zijn ingediend in het kader van dit beroep” en gewag wordt gemaakt van een document “Toepassing van beroep met bijgevoegde bewijzen” en een document “Klachtrapport onderwijs” (zie p. 19-21), stelt de Raad vast dat nergens in de bij het verzoekschrift gevoegde “inventaris der stukken” melding wordt gemaakt van dergelijke stukken en de bijlagen bij het verzoekschrift evenmin dergelijke stukken bevatten. Ook bij haar aanvullende nota’s d.d. 21 januari 2025 werden geen dergelijke stukken gevoegd. Het is de Raad dan ook allerm minst duidelijk op welke stukken desbetreffende passages in het verzoekschrift betrekking hebben. Hiermee kan dan ook geen rekening worden gehouden.

Per aanvullende nota van 21 januari 2025 (zie rechtsplegingsdossier, stuk 5) legt verzoekende partij wederom een stuk neer van de Commissaris voor de bescherming tegen discriminatie. Het betreft een oproepingsbrief d.d. 13 januari 2025 waarin haar man en de betrokken onderwijsinstellingen op 23 januari 2025 worden uitgenodigd op een hoorzitting, alwaar de partijen hun standpunt kunnen verdedigen alsook bijkomende stukken kunnen neerleggen. Ook dit stuk bevestigt louter dat hun klacht naar behoren wordt behandeld en onderzocht.

Per aanvullende nota van 21 januari 2025 (zie rechtsplegingsdossier, stuk 5) legt verzoekende partij opnieuw de reeds eerder door haar bijgebrachte brief d.d. 2 mei 2024 inzake de afwezigheid van haar kinderen van meer dan 35% en de afwezigheidslijsten neer, stellende dat hieruit wel degelijk blijkt dat er sprake is van vervalsing van documenten door de school. Het louter opnieuw neerleggen van reeds eerder bijgebrachte stukken (zie administratief dossier, stuk 5, map documenten, docs. 6 en 7AC), die reeds in *extenso* besproken worden in de bestreden beslissing, is echter niet van aard om de verschillende motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen. In het bijzonder werpt zij hiermee geenszins *in concreto* een ander licht op de vaststelling dat zij niet hard maakt dat er sprake zou zijn van een wraakactie van de betrokken school en dat de afwezigheidslijsten opzettelijk vervalst werden.

2.2.8. Daar waar verzoekende partij meent dat artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (opgeheven bij koninklijk besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (BS 11 juli 2018) en thans geregeld in artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet) werd geschonden, is de Raad evenwel van oordeel dat verzoekende partij, zoals blijkt uit wat voorafgaat, niet aantoonde dat verwerende partij de feiten en omstandigheden eigen aan de zaak op niet correcte wijze zou hebben beoordeeld en geen rekening zou hebben gehouden met alle door haar neergelegde documenten. De Raad verwijst in dit verband nog naar de uiteenzetting in punt 2.2.11., waaruit blijkt dat de commissaris-generaal het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld heeft en zijn beslissing genomen heeft met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak.

2.2.9. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Albanië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.2.10. Waar in het verzoekschrift nog wordt geduid op het hoger belang van het kind, wijst de Raad erop dat de algemene overweging dat het belang van het kind een doorslaggevende overweging is die de commissaris-generaal moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming, geen afbreuk kan doen aan de eigenheid van het asielrecht, waarin duidelijk omschreven voorwaarden zijn

voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad onderstreept dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt. De commissaris-generaal is enkel bevoegd om na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet teneinde de verzoeker om internationale bescherming al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en de commissaris-generaal zou zijn bevoegdheid te buiten gaan mocht hij een vreemdeling die niet aan de in de artikelen 48/3 en 48/4 vervatte voorwaarden voldoet, toch als vluchteling erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

2.2.11. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten (administratief dossier, stuk 5), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 5 november 2024 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Albanees en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.12. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen mei tweeduizend vijftientig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT